অর্ণেশ କୁମାର

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

(ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1277/2014)

ଜୁଲାଇ 2, 2014

[ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି କୁମାର ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ପିନାକି ଚନ୍ଦ୍ର ଘୋଷ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973:

ଧାରା 41 ଏବଂ 167 - ବିନା ପରୱାନାରେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ - ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି – ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ଧାରା 41 ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଜୋରିମାନା ସହିତ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା ବିନା ସାତ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରୁଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କେବଳ ଏହାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ଗିରଫ ହୋଇପାରିବେନାହିଁ - ଗିରଫ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 41(1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (e) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବିଷୟ ଗୁଡିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ - ଗିରଫଦାରୀ ଅପମାନ ଆଣିଥାଏ, ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ପକାଇଥାଏ - ଗିରଫ କରିବାର କଠୋର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ସତର୍କତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଅଦାଲତମାନେ ବାରମ୍ବାର ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଶାନୁରୂପ ଫଳାଫଳ ପାଇପାରିନାହିଁ - ପ୍ରଥମେ ଗିରଫ କରିବା ଏବଂ ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ମନୋଭାବ ନିନ୍ଦନୀୟ - ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଅଭାବ କିମ୍ବା କୁଟିଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସହଜ ଉପକରଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି - କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ କେବଳ ଅପରାଧଟି ଅଣ-ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ତେଣୁ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବୈଧ ବୋଲି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ - ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେବଳ ଅପରାଧ ଘଟାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ଯେପରି ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଯେପରି ଖାମଖିଆଲି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରହିତ ଭାବରେ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନଦିଅନ୍ତି ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 - ଧାରା 498 - A - ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, 1961 -ଧାରା 4 ।

ଧାରା 41- A - ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତି ହେବାର ସୂଚନା - ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା : ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 41 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ -ଆଇନ ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ବାଧ କରେ ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି ବାଧତାମୂଳକ କରେ ଯେ ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯଦି ସୂଚନାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଗିରଫ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏପରି ମତର କାରଣ ଗୁଡିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ, ଧାରା 41 ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

ଧାରା 167 ସହିତ ଧାରା 57 – ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପୋଲିସଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଆଦେଶ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଧାରା 167 ଅଧୀନରେ ଥିବା କ୍ଷମତା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟ - ଏହା ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟତା ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି - ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଧାରା 167 ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଗିରଫଦାରୀ ଆଇନଗତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଛି ଏବଂ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଅଧିକାର ଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି -- ଗିରଫ କରୁଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟରେ ତଥ୍ୟ, କାରଣ ଏବଂ ଗିରଫ ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିବଦଳରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଧାରା 41 ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ ହୋଇଛି ଏବଂ କେବଳ ଏହା ପରେ ହିଁ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବେ - ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 22 ।

ଜାମିନ:

ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ - ଆଇପିସି ଧାରା 498-A ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ମାମଲାରେ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ - କେତେକ ସର୍ତ୍ତରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଜାମିନ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିବା ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ କରାଗଲା - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 -ଧାରା 498-A - ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, 1961 -ଧାରା 4 ।

ଆବେଦନକାରୀ-ସ୍ୱାମୀ ଆଇପିସି ଧାରା **498-A** ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, **1961** ର ଧାରା **4** ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ମାମଲାରେ ଗିରଫ ହେବାର ଆଶଙ୍କା କରି ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା **31.10.2013** ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ବିଚାର କଲେ: **1.1.** ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବର୍ଷ ଗୁଡିକରେ ବୈବାହିକ ବିବାଦରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ଗିରଫଦାରୀ ଅପମାନ ଆଣିଥାଏ, ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଗିରଫ କରିବାର କଠୋର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ସତର୍କତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଶାନୁରୂପ ଫଳାଫଳ ମିଳିନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଗିରଫ କରିବା ଏବଂ ପରେ ଅନ୍ୟସବୁ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ମନୋଭାବ ନିନ୍ଦନୀୟ । ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଅଭାବ କିମ୍ବା କୁଟିଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସହଜ ଉପକରଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଅପରାଧଟି ଅଣ - ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ତେଣୁ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କରିବା ଆଇନଗତ ଅଟେ, କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଗୋଟିଏ କଥା, ଏହାର ପ୍ରୟୋଗର ଯଥାର୍ଥତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ବ୍ୟତୀତ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ଏହାର କାରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କେବଳ ଅପରାଧ ଘଟାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । **[ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6-8]**

1.2. ଧାରା **41** ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଜୋରିମାନା ସହିତ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା ବିନା ସାତ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ଯାହା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରେ ସେହି ଅବଧି ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କେବଳ ଏହାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ଗିରଫ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆହୁରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସିଆରପିସି ର ଧାରା **41** ର ଖଣ୍ଡ **(1)** ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ **(a)** ରୁ **(e)** ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଗିରଫ ଆବଶ୍ୟକ । ଗିରଫ ପୂର୍ବରୁ, ଏପରି ମାମଲାରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଅପରାଧ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ; କିମ୍ବା ମାମଲାର ଉପଯୁକ୍ତ

ତଦନ୍ତ ପାଇଁ; କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅପରାଧର ପ୍ରମାଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ କରିବାରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏପରି ପ୍ରମାଣ ସହିତ ହେରଫେର କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ; କିମ୍ବା ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଲୋଭନ, ଧମକ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିବ; କିମ୍ବା ଯଦି ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାନଯାଏ, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ସେତେବେଳେ ଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଗିରଫ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଇନ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇବାକୁ ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣ ଗୁଡିକ ଏପରି ଗିରଫ କରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥାଏ, ତାହାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ । ଆଇନ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ ନକରିବାର କାରଣ ଗୁଡିକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ **9**]

1.3. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମତ ହେଉଛି ଯେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଏବଂ ପରୱାନା ବିନା ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସିଆରପିସି ର ଧାରା **41** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦି ନିୟମନିଷ୍ଠ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ତେବେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଶୁଣି କିମ୍ବା ଅଜାଣତରେ କରାଯାଇଥିବା ଭୁଲ ବିପରୀତ ହେବ ଏବଂ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ଆସୁଥିବା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା **41** ସିଆରପିସି ରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଅଧିକାଂଶ କାରଣକୁ ମାମଲା ଡାଏରୀରେ ବୁଦ୍ଧିରହିତ ଭାବରେ ପୁନଃଉତ୍ପାଦନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ ଏବଂ ବନ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ **13**]

2. ବିନା ପରୱାନାରେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତର ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **22 (2)** ଏବଂ ସିଆରପିସି ର ଧାରା **57** ଅନୁଯାୟୀ ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବ ବିନା ଏବଂ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟକୁ ବାଦ ଦେଇ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି **24** ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ଅଧିକାର ରହିଛି । ସିଆରପିସି ର ଧାରା **167** ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ରଖିବା କ୍ଷମତା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଅଭିଜ୍ଞତା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଗମ୍ଭୀରତା ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇନାହିଁ । ଅନେକ ମାମଲାରେ ଅଟକ ରଖିବା ଏକ ନିୟମିତ, ନୈମିତ୍ତିକ ଏବଂ ଅଶିଷ୍ଟ ଓ ରୁକ୍ଷ ଢଙ୍ଗରେ ଅନୁମୋଦିତ । ସିଆରପିସି ର ଧାରା **167** ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଗିରଫଦାରୀ

ଆଇନଗତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଛି ଏବଂ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଅଧିକାରକୁ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଗିରଫ କରୁଥିବା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ନିକଟରେ ତଥ୍ୟ, କାରଣ ଏବଂ ଗିରଫ ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସିଆରପିସି ର ଧାରା **41** ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି ଏବଂ କେବଳ ଏହା ପରେ ହିଁ ସେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିବେ: ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ତାଙ୍କ ନିଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ହେଉପଛେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଗିରଫ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଭାବେ ସେହି କାରଣଗୁଡିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିହେବ ଯେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଛି । ଏହି ସୀମିତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ନ୍ୟାୟିକ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ । **[ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10]**

3.1. ପୁନଶ୍ଚ, ସିଆରପିସି ର ଧାରା **41-A** ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସିଆରପିସି ର ଧାରା **41 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସେହି ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଇନ ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଏହା ପୁନଃ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଯଦି ଏପରି ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୂଚନା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ କିଛି କାରଣ ନଥାଇ, ଗିରଫ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମତ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ, ସିଆରପିସି ର ଧାରା **41** ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବ । **[ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12]**

3.2. ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନେ ଯେପରି ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଯେପରି ଅବିଚାରିତ ଏବଂ ସଞ୍ଚାଳିତ ଢଙ୍ଗରେ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନ ଦିଅନ୍ତି ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେବଳ **I.P.C.** ର ଧାରା **498-A** କିମ୍ବା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **4** ଅଧୀନରେ ଥିବା ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଯେଉଁଠାରେ

ଜୋରିମାନା ସହିତ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା ବିନା ସାତ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15]

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେତେକ ସର୍ତ୍ତରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ତା 31.10.2013 ରିଖର ଆଦେଶକୁ ନିରଙ୍କୁଶ କରାଯାଇଛି । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ 17]

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରୀତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1277/2014 ।

CRLM ସଂଖ୍ୟା 30041/2013 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 08.10.2013 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାକେଶ କୁମାର, କୌଶଲ ଯାଦବ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୁଦ୍ରେଶ୍ୱର ସିଂହ, ସମୀର ଅଲ୍ଲୀ ଖାନ, ଅପର୍ଣ୍ଣା ଝା, ବ୍ରଜ କେ. ମିଶ୍ର, ଅଭିଷେକ ଯାଦବ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି କୁମାର ପ୍ରସାଦ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଆବେଦନକାରୀ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 498-A (ଏହା ପରେ ଆଇପିସି ଭାବରେ କୁହାଯାଏ) ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କ ଗିରଫଦାରୀକୁ ଆଶଙ୍କା କରିଛନ୍ତି । ଆଇପିସିର ଧାରା 498-A ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ ହେଉଛି ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ କାରାବାସ, ଯାହା ଜୋରିମାନା ସହିତ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ ହେଉଛି ଜୋରିମାନା ସହିତ ଦୁଇ ବର୍ଷ କାରାବାସ ।

2. ଆବେଦନକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2-ଶ୍ୱେତା କିରଣଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ଅଟନ୍ତି । 2007 ମସିହା ଜୁଲାଇ 1 ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

3. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

4. ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଆଠ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ଏକ ମାରୁତି କାର୍, ଏକ ଏୟାର କଣ୍ଡିସନର, ଟେଲିଭିଜନ ସେଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ଏବଂ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ତଥ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ଯୌତୁକ ଦାବି ପୂରଣ ନକରିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ବୈବାହିକ ଗୃହରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ।

5. ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ଆବେଦନକାରୀ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ଜଜ୍ ଏବଂ ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

6. ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବର୍ଷ ଗୁଡିକରେ ବୈବାହିକ ବିବାଦର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ଏହି ଦେଶରେ ବିବାହ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ । ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ବିପଦର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଆଇପିସି ର ଧାରା 498-A ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 498-A ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଅଣ-ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ଅପରାଧ, ଯାହା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଢାଲ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଏକ ଅହଙ୍କାରରୂପୀ ସନ୍ଦେହାତ୍ମକ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛି । ହଇରାଣ କରିବାର ସବୁଠାରୁ ସରଳ ଉପାୟ ହେଉଛି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା । ଅନେକ ମାମଲାରେ, ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କର ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ଜେଜେବାପା ଏବଂ ଜେଜେମା ମାନଙ୍କୁ, ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥାଏ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅପରାଧ ନଥି ସଂସ୍ଥା, ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ "ଭାରତରେ ଅପରାଧ ପରିସଂଖ୍ୟାନ, 2012" ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ 2012 ମସିହାରେ ଆଇପିସି ର ଧାରା 498-A ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସମଗ୍ର ଭାରତରେ 1,97,762 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଛି, ଯାହା 2011 ତୁଳନାରେ 9.4% ଅଧିକ । 2012 ରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ 47,951 ମହିଳା ଥିଲେ, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କ ମାଆ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗିରଫ ଜାଲରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମାତ୍ରାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ଥିବା ଅପରାଧ ଅଧୀନରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ମୋଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହାର ଅଂଶ ହେଉଛି 6 ପ୍ରତିଶତ । ଚୋରି ଏବଂ ଆଘାତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧ ତୁଳନାରେ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନର ବିଭିନ୍ନ ଧାରା ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ମୋଟ ଅପରାଧର ଏହା 4.5% ଅଟେ । ଆଇପିସି ର ଧାରା 498- A ଅଧୀନରେ

ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦର ହାର 93.6 ପ୍ରତିଶତ ଠାରୁ ଅଧିକ ଥିବାବେଳେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣର ହାର ମାତ୍ର 15 ପ୍ରତିଶତ, ଯାହା ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ସର୍ବନିମ୍ନ । ପ୍ରାୟ 3,72,706 ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆକଳନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରାୟ 3,17,000 ମାମଲାରେ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

7. ଗିରଫଦାରୀ ଅପମାନ ଆଣିଥାଏ, ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ଆଇନ ପ୍ରଣେତାମାନେ ଏବଂ ପୋଲିସ ମଧ୍ୟ ଏହା ଜାଣନ୍ତି । ଆଇନ ପ୍ରଣେତା ଏବଂ ପୋଲିସ ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ ହେଉଛି ଏବଂ ଲାଗୁଛି ଯେ ପୋଲିସ ସିଆରପିସି ରେ ନିହିତ ଏବଂ ସନ୍ନିବେଶିତ ଏହାର ଶିକ୍ଷାକୁ ଶିଖି ପାରିନାହିଁ । ସ୍ୱାଧୀନତାର ଛଅ ଦଶନ୍ଧି ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ଏହାର ଔପନିବେଶିକ ଭାବମୂର୍ତ୍ତିରୁ ବାହାରି ପାରିନାହିଁ, ଏହାକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା, ଅତ୍ୟାଚାରର ଏକ ଉପକରଣ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଏକ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଗିରଫ କରିବାର କଠୋର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ସତର୍କତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଅଦାଲତମାନେ ବାରମ୍ବାର ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଶାନୁରୂପ ଫଳାଫଳର ଲାଭ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ବିଫଳତା ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ଅହଂକାର ପ୍ରତି ବହୁତ ଅବଦାନ ଦେଇଥାଏ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ହେଉଛି ପୋଲିସ୍ ଦୁର୍ନୀତିର ଏକ ଲାଭଜନକ ଉତ୍ସ । ପ୍ରଥମେ ଗିରଫ କରିବା ଏବଂ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ମନୋଭାବ ନିନ୍ଦନୀୟ । ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଅଭାବ କିମ୍ବା କୁଟିଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସହଜ ଉପକରଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ।

8. ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ବଜାୟ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଆଇନ ଆୟୋଗ, ପୋଲିସ ଆୟୋଗ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ରାୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ । ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ଗିରଫ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଯେହେତୁ ଗିରଫଦାରୀ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ, ଅପମାନ ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ, ଆମେ ଭିନ୍ନ ଅନୁଭବ କରୁ । ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ଅପରାଧଟି ଅଣ-ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ତେଣୁ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କରିବା ଆଇନଗତ ଅଟେ । ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଗୋଟିଏ କଥା, ଏହାର ପ୍ରୟୋଗର ଯଥାର୍ଥତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ବ୍ୟତୀତ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ଏହାର

କାରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧ ଘଟାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗର ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ କିଛି ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ତୋଷତା ଅଭାବରେ କୌଣସି ଗିରଫଦାରୀ ହୋଇନାହିଁ, ଏହା ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏହି ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ବିଧାନମଣ୍ଡଳ କୌଣସି ଉତ୍କର୍ଷ ସାଧନ ପାଇ ନଥିଲା । ଗିରଫ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇନାହିଁ । ପରିଶେଷରେ, ସଂସଦକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ 2001 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଆୟୋଗଙ୍କ 177ତମ ରିପୋର୍ଟର ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ, ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସିଆରପିସି') ଧାରା 41 ବର୍ତ୍ତମାନର ରୂପରେ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଟିପ୍ପଣୀଯୋଗ୍ୟ ଯେ 1994 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଆୟୋଗଙ୍କ 152 ତମ ଏବଂ 154 ତମ ରିପୋର୍ଟରେ ଏଭଳି ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଆନୁପାତିକତା ମୂଲ୍ୟ ଗିରଫ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂଶୋଧନକୁ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରେ । ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ସହିତ ଜଡିତ, ସର୍ବାଧିକ କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯାହା ଜୋରିମାନା ସହିତ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ, ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 (1) (b), ଯାହା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାହା ନିମ୍ନମତେ ଦିଆଯାଇଛି:

> "**41. ଯେତେବେଳେ ପୋଲିସ ବିନା ପରୱାନାରେ ଗିରଫ କରିପାରେ** -(1) କୌଣସି ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ଏବଂ ପରୱାନା ବିନା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିପାରିବେ ।
>
> (a) x x x x x x
>
> (b) ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସୂଚନା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି ଯେ ସେ ଜୋରିମାନା ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ଜୋରିମାନାରେ ସାତ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁଥିବା କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ପୂରଣ ହୁଏ, ଯଥା:
>
> (i) XXXXX
>
> (ii) ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଏପରି ଗିରଫଦାରୀ ଆବଶ୍ୟକ -
>
> (a) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଅପରାଧ ଘଟାଇବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା; କିମ୍ବା

(b) ଅପରାଧର ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ; କିମ୍ବା

(c) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅପରାଧର ପ୍ରମାଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ କରିବା କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏପରି ପ୍ରମାଣ ହେରଫେର କରିବାରୁ ରୋକିବା; କିମ୍ବା

(d) ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବାକୁ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସହିତ ପରିଚିତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଲୋଭନ, ଧମକ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା; କିମ୍ବା

(e) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇନାହିଁ, ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ,

ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଏପରି ଗିରଫ କରିବା ସମୟରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର କାରଣ ଗୁଡିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବେ:

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁ ସବୁ ମାମଲାରେ ଏହି ଉପ-ଧାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସେହି ସବୁ ମାମଲାରେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଗିରଫ ନକରିବା କାରଣକୁ ଲିଖିତ ଭାବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବେ ।

X X X X X X

୨. ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ସରଳ ପଠନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଜୋରିମାନା ବିନା କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା ସହିତ ସାତ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କେବଳ ଏହାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ଗିରଫ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗିରଫ ପୂର୍ବରୁ, ଏପରି ମାମଲାରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆହୁରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଅପରାଧ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ; କିମ୍ବା ମାମଲାର ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ; କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅପରାଧର ପ୍ରମାଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ; କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏପରି ପ୍ରମାଣ ସହିତ ହେରଫେର କରିବା; କିମ୍ବା ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିବାକୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଲୋଭନ, ଧମକ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ; କିମ୍ବା ଯଦି ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାନଯାଏ, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ସେତେବେଳେ ଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ

ଗିରଫଦାରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହା ଉପରେ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଜଣେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ । ଆଇନ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇବାକୁ ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଗିରଫ କରିବା ସମୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲା, ସେହି କାରଣ ସବୁକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ । ଆଇନ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ ନକରିବାର କାରଣ ଗୁଡିକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ପ୍ରକୃତରେ, ଗିରଫ ପୂର୍ବରୁ ପୋଲିସ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିଜକୁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାହିଁକି ଗିରଫ? ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆବଶ୍ୟକ କି? ଏହା କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବ? ଏହା କେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବ? କେବଳ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଏକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହେବା ପରେ, ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ, ଗିରଫ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସୂଚନା ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି ଅପରାଧ କରିଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆହୁରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 ର ଖଣ୍ଡ (1) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (e) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଗିରଫ ଆବଶ୍ୟକ ।

10. ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ପରୱାନା ବିନା ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 22 (2) ଏବଂ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଅଧିକାର ରହିଛି ଯେ ସେ ବିନା ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବରେ ଏବଂ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟକୁ ବାଦ ଦେଇ 24 ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବେ । ଏକ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ସମୟରେ, ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ 24 ଘଣ୍ଟାର ଅବଧି ପରେ ସେତେବେଳେ ଅଟକ ରଖାଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସିଆରପିସି ର ଧାରା 167 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଧିକୃତ ହୋଇଥାଏ । ଅଟକ ରଖିବା କ୍ଷମତା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ନାଗରିକମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆମର ଅଭିଜ୍ଞତା ଆମକୁ କହୁଛି ଯେ ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନଥାଏ । ଅନେକ ମାମଲାରେ, ଅଟକ ରଖିବା ଏକ ନିୟମିତ, ନୈମିତ୍ତିକ ଏବଂ ବେଖାତିର ଢଙ୍ଗରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି । ସିଆରପିସି ର ଧାରା 167 ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଗିରଫଦାରୀ ଆଇନଗତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଛି ଏବଂ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଅଧିକାରକୁ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଗିରଫଦାରୀ ସଂହିତାର ଧାରା

41ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିନଥାଏ, ତେବେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅଟକ ନରଖିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଗିରଫ କରୁଥିବା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ନିକଟରେ ତଥ୍ୟ, କାରଣ ଏବଂ ଗିରଫ ପାଇଁ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ଯେ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହା ପରେ ହିଁ କେବଳ ସେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବେ । ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ନିଜର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବେ, ଯାହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଏହାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଉପରେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେସିତ ହେବନାହିଁ, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଅପରାଧ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ମାମଲାର ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପ୍ରମାଣ ନଷ୍ଟ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରଲୋଭନ ଦେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଗିରଫ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ତେବେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଘଟଣାବଳୀ, କାରଣ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହା ଆଧାରରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସେଗୁଡିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ଲିଖିତ ଭାବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପରେ ଯାଇ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବେ । ସାଧାରଣତଃ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଏ ଏବଂ ଅଟକ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାପାଇଁ ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଯେ ଗିରଫ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ ଆପାତତଃ ସେହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଏକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ଗୁଡିକ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ । ଏହି ସୀମିତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ନ୍ୟାୟିକ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ।

11. ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଥା ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 A ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅନାବଶ୍ୟକ ଗିରଫଦାରୀ କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ବଡ଼ ଧରଣର ଗିରଫଦାରୀର ଧମକକୁ ଏଡ଼ାଇବା, ଯାହା ସକ୍ରିୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 2008 (2009 ର ଅଧିନିୟମ 5) ର ଧାରା 6 ଦ୍ୱାରା ସନ୍ନିବେଶିତ ଧାରା 41 A, ଯାହା ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"41 A. ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାର ସୂଚନା - (1) ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାରା 41 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସେହି ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସୂଚନା ମିଳିଛି, କିମ୍ବା ସେ ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିମ୍ବା ସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରିବେ ।

(2) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଏ, ତେବେ ସୂଚନାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ।

(3) ଯେଉଁଠାରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସୂଚନାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ପାଳନ କରିବା ଜାରି ରଖନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏପରି ମତର କାରଣଗୁଡିକ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂଚନାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(4) ଯେଉଁଠାରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସମୟରେ ସୂଚନାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଜକୁ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ, ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, ସୂଚନାରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିପାରନ୍ତି ।"

12. ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସେହି ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସୂଚନା ଜାରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଇନ ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରେ ଯେ ଯଦି ଏପରି ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୂଚନା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରେ, ତେବେ ଗିରଫ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ପୋଲିସ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ମତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାରଣ ସବୁକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ, ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ଗିରଫ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଉପରେ କୁହାଯାଇଥିବା ପରି ତାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାନ ଯାଞ୍ଚର ବିଷୟ ହେବ ।

13. ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ଏବଂ ପରୱାନା ବିନା ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ନିୟମନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଏ, ତେବେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଶୁଣି କିମ୍ବା ଅଜାଣତରେ କରାଯାଇଥିବା ଭୁଲକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ ଏବଂ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ଆସୁଥିବା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଆମେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 ରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଅଧିକାଂଶ କାରଣକୁ ମାମଲା ଡାଏରୀରେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଭାବରେ ପୁନଃଉତ୍ପାଦନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ ଏବଂ ବନ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

14. ଏହି ରାୟରେ ଆମର ପ୍ରୟାସ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଖାମଖିଆଲି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରହିତ ଭାବରେ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ । ଆମେ ଉପରେ ଯାହା ଅବଲୋକନ କଲୁ, ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ:

(1) ଆଇପିସି ର ଧାରା 498- A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକୃତ ହେବାବେଳେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଗିରଫ ନକରିବାକୁ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, କିନ୍ତୁ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41 ରୁ ପ୍ରବାହିତ ଉପରୋକ୍ତ ପରିମାପକ ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବେ;

(2) ସମସ୍ତ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 41 (1) (b) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପ-ଖଣ୍ଡ ଥିବା ଏକ ଯାଞ୍ଚ ତାଲିକା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ;

(3) ଅଧିକ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଠାଇବା/ହାଜର କରିବା ସମୟରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଯାଞ୍ଚ ତାଲିକା ପଠାଇବେ ଏବଂ ଗିରଫ କରିବାର କାରଣ ତଥା ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

(4) ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପୁଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟକୁ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ

ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ ଏବଂ ନିଜର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପରେ ହିଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବେ ।

(5) ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ ନକରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ ଏବଂ ଏହାର ଏକ ନକଲ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ, ଯାହା ଲିଖିତ ଭାବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ଗୁଡିକ ସହିତ ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରେ ।

(6) ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 41A ଅନୁଯାୟୀ ହାଜର ହେବାର ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯାହା ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କାରଣ ସହିତ ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରେ;

(7) ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଆଞ୍ଚଳିକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାୟର ହେବାକୁ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ।

(8) ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରି ଅଟକ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା, ଉପଯୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବେ ।

15. ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ତତ୍ପର ହେଉଛୁ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଆଇପିସି ର ଧାରା 498- A କିମ୍ବା ଯୌତୁକ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଜୋରିମାନା ସହିତ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା ବିନା ସାତ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ଯାହା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହେବ ।

16. ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳର ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବଙ୍କ ସମେତ ପୋଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଜେନେରାଲଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ଅନୁପାଳନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

17. 2013 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 31 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ସର୍ତ୍ତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆମେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଉଛୁ ।

18. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ 31 ଅକ୍ଟୋବର, 2013 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଆମର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ।

ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।